

disputants- חולקים- ♦ ◊ קודדה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכורות- על אלו מומין	מימרא												
קפץ העליון ולא קפץ התחתון, וכנגדו בגמל ניכר.	תנא:										◊	■	מא. ג.
על אלו מומין שוחטין את הבכור, ופסולי המוקדשין נפדין עליהן.											■		מא. מ.
הא תו למה לז? הא תנא ליה רישא על אלו מומין שוחטין את הבכור											⚡		מא. ג.
סיפא איצטריכא ליה - פסולי המוקדשין נפדין עליהן.											◊	!	מא. מא.
הא נמי פשיטא מישחט שחטין, מיפרק מיבעיא?											⚡		מא. מא.
אלא: אידי דתנא שלשה הוסיף ואמרו לו לא שמענו אלא את אלו וקתני ואתי דיחידאה, וקא סתים לה בכולה: על אלו מומין שוחטין את הבכור ופסולי המוקדשין נפדין עליה.											!	◊	מא. מא.
אלו שאין שוחטין עליהן לא במקדש ולא במדינה:												■	מא. מ.
הוורור, והמים שאין קבועין												◊	מא. מא.
והוטין הפנימיות שנפגמו אבל לא שנעקרו												■	מא. מא.
ובעל גרב ובעל יבלת ובעל חזוית												◊	מא. מא.
זקן וחולה ומזוהם ושנעבדה בו עבירה, ושהמית אדם ע"פ עד אחד, או ע"פ הבעלים.												■	מא. מא.
וטומטום ואנדרוגינוס, לא במקדש ולא במדינה	[ת"ק]										♦	■	מא. מא.
אין לך מום גדול מזה	רבי ישמעאל:										♦	■	מא. מא.
אינו בכור, אלא נגזז ונעבד.	חכמים:										♦	■	מא. מא.
וגרב לא? והכתיב: (ויקרא כ"ב) גרב באורייתא												⚡	מא. ג.
וחזוית לא? והכתיב: (ויקרא כ"ב) ילפת באורייתא												⚡	מא. מא.
גרב - זה החרס, ילפת - זו חזוית המצרית	ותביא:											■	מא. מא.
למה נקרא שמה ילפת - שמלפפת והולכת עד יום המיתה	ואמר ר"ל:											■	מא. מא.
בשלמא חזוית אחזוית לא קשיא, כאן - בחזוית המצרית, כאן - בחזוית דעלמא												!	מא. מא.
אלא גרב אגרב קשיא												⚡	מא. מא.
גרב אגרב נמי לא קשיא, הא - בלח, הא - ביבשל, לח - איתסי, יבש - לא מיתסי.												!	מא. מא.
ולח מיתסי? והכתיב: (דברים כ"ח) יככה ה' בשחין מצרים וגו', ומדכתיב וחרס - הרי גרב לח אמור, וקאמר אשר לא תוכל להרפא												⚡	מא. מא.
אלא: תלתא הוו, דקרא - יבש בין מבפנים בין מבחוץ, דמתני' - לח מבחוץ ומבפנים, דמצרים - יבש מבפנים ולח מבחוץ, דכתיב (שמות ט') ויהי שחין אבעבעות פורח באדם.												!	מא. מא.
והזקן והחולה והמזוהם.												■	מא. מא.
מנהני מילי?												⋈	מא. מא.
(ויקרא א') מן הצאן ומן הכשבים או מן העזים - פרט לזקן ולחולה ולמזוהם.	דתנו רבנן:											!	מא. מא.
וצריכי, דאי כתב רחמנא חד למעוטי זקן - דלא הדר בריא, אבל חולה דהדר בריא - אימא לא, ואי כתב למעוטי חולה - דלאו אורחיה, אבל זקן דהיינו אורחיה - אימא לא, ואי כתב רחמנא תרי - למעוטי הני דכחשי, אבל מזוהם דלא כחיש - אימא לא, ואי נמי למעוטי מזוהם - משום דמאיס, אבל הני דלא מאיסי - אימא לא, צריכי.												!	מא. מא.
ושנעבדה בו עבירה וכו'.												■	מא. מא.
מנא הני מילי?												⋈	מא. מא.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ◇ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(ויקרא א') מן הבהמה - להוציא רובע ונרבע, מן הבקר - להוציא את הנעבד, מן הצאן - להוציא את המוקצה, ומן הצאן - להוציא את הנוגח.	דת"ר:										!	◇	מא:
הני בני קטלא נינהו											ז		מא:
ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים.											!	◇	מא:
וטומטום ואנדרוניוס												■	מא:
בשלמא טומטום, במקדש לא - דילמא נקבה היא, במדינה לא - דילמא זכר הוא ולית בה מומא, אלא אנדרוניוס, בשלמא במקדש לא - דלמא נקבה היא, אלא במדינה, נמי נהי דזכר הוא - תעשה נקבות שלו חריץ וישחוט עליה												ז	מא:
אמר קרא (ויקרא כ"ב) או חרוץ או שבור, חרוץ דומיא דשבור, מה שבור - במקום עצם, אף חרוץ - במקום עצם.	אביי:										!	◇	מא:
בלא שבור נמי לא מצית אמרת חרוץ במקום בשר הוי מומא, דאי סלקא דעתך חריץ במקום בשר הוי מומא, מכדי כיון דאמר גרב - זהו חרס, מיהרץ חריץ, דכתיב (ויקרא י"ג), ומראהו עמוק מן העור - כמראה חמה העמוקה מן הצל, וליכתב רחמנא חרוץ ולא בעי גרב, ואמינא: חרוץ דלא מאיס - הוי מומא, גרב דמאיס לא כל שכן? להכי כתב רחמנא גרב - למימר דחרוץ במקום בשר - לא הוי מומא.	רבא:										!	◇	מא:
(רבי ישמעאל אומר אין לך מום גדול מזה).												■	מא:
כאביי לא אמר - חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן												■	מא:
כרבא נמי לא אמר - דילמא ה"מ היכא דלא מינכרא, אבל היכא דמינכר - מום רע קרינא ביה.												■	מא:
מאי טעמא דרבי ישמעאל? מיפשט פשיטא ליה אנדרוניוס - בכור הוא ומומו עמו, או דילמא: ספקי מספקא ליה ואם תימצא לומר קאמר, אם תימצא לומר בכור הוא - הרי מומו עמו?	בעי רבא:											^	מא:
למאי נפקא מינה												ז	מא:
למילקא עליה משום גיזה ועבודה											!		מא:
אי נמי - למיתבה לכהן.											!		מא:
אנדרוניוס בכור הוא - ומומו עמו	ת"ש, ר' אילעאי אומר משום ר' ישמעאל:											■	מא:
ש"מ: מיפשט פשיטא ליה											■	ז	מא:
ודילמא אם תימצא לומר קאמר?											!	◇	מא:
(ויקרא א') זכר - ולא נקבה, כשהוא אומר למטה זכר, שאין ת"ל, מה ת"ל - להוציא טומטום ואנדרוניוס.	ת"ש:											■	מא:
מני?												^	מא:
אילימא ת"ק											!	ז	מא:
ספיקא הוא, ואתי קרא - למעוטי ספיקא?											ז	ז	מא:
אלא רבנן בתראי											!	ז	מא:
מהד קרא נפקי דהא גבי בכור חד זכר הוא דכתיב, קא מעטי כולהו מינייהו											ז	ז	מא:
אלא פשיטא ר' ישמעאל											!	ז	מא:
ואי אמרת בשלמא רבי ישמעאל מיפשט פשיטא ליה - היינו דאצטריך קרא למעוטי, אלא אי אמרת מספקא ליה - אצטריך קרא למעוטי ספיקא?												ז	מא:
לעולם רבנן בתראי, וגבי בכור תרתי קראי כתיב הזכר והזכרים.											!	◇	מא:
והכ"א אינו בכור כל.												■	מא:
מחלוקת באנדרוניוס, אבל בטומטום - דברי הכל ספיקא הוא וקדוש מספיקא	רב חסדא:											■	מא:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-קודמת- < story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-ז question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	ב	י	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	מא:
אלא מעתה - בערכין יערך	א"ל רבא:						ז	◊				